

LIETUVOS RESPUBLIKOS
PROFESINIO MOKYMO ĮSTATYMO NR. VIII-450 2, 6, 11, 13, 14, 17, 18, 20, 23, 26, 28, 29, 32, 33, 35, 36, 38, 39 STRAIPSNIŲ
PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO DERINIMO PAŽYMA

Eil. Nr.	Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Pastabų ir pasiūlymų įvertinimas
1.	Neįgaliųjų reikalų departamentas prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerija, 2022 m. rugsėjo 27 d. raštas Nr.:SD-969	Departamentas nepritaria Įstatymo projekto 14 straipsniui, kuriuo atsisakoma Profesinio mokymo įstatymo 38 straipsnyje 2 dalyje įtvirtintos nuostatos specialiųjų poreikių mokiniams, siekiantiems įgyti kvalifikaciją ir negaunantiems stipendijos arba siekiantiems keisti kvalifikaciją, teisės aktų nustatyta tvarka skirti maitinimą ir teikti kitą materialinę paramą. Įtvirtinus naująją formuluotę, pretenduoti į tikslinę stipendiją galės tik asmenys, besimokantys pagal Vyriausybės patvirtintas prioritetines formaliojo mokymo programas. Pabrėžtina, kad Įstatymo projekte paliktas neapibrėžtumas, nurodant, kad gali būti mokamos stipendijos, neužtikrina net tikslinės stipendijos mokėjimo asmenims su negalia arba asmenims, turintiems specialiųjų ugdymosi poreikių dėl negalios.	Atsižvelgta iš dalies. Norime atkreipti dėmesį, kad Mokinių, kurie mokosi pagal formaliojo profesinio mokymo programas ar jų modulius, siekdami įgyti pirmąją kvalifikaciją, stipendijų mokėjimo ir kitos materialinės paramos teikimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2005 m. rugpjūčio 10 d. nutarimu Nr. 876 „Dėl Mokinių, kurie mokosi pagal formaliojo profesinio mokymo programas ar jų modulius, siekdami įgyti pirmąją kvalifikaciją, stipendijų mokėjimo ir kitos materialinės paramos teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“, 7.3 papunktyje jau yra numatyta, kad socialinė stipendija „skiriama mokinio specialiesiems ugdymosi poreikiams dėl įgimtų ar įgytų sutrikimų tenkinti, išskyrus mokinius, kuriems pagal Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymo 38 straipsnio 2 dalį teisės aktų nustatyta tvarka skiriamas maitinimas ir kita materialinė parama“ . Švietimo, mokslo ir sporto ministerija, siekdama užtikrinti lygias teises mokinių, turinčių specialiųjų ugdymosi poreikių, atsirandančių dėl įgimtų ar įgytų sutrikimų, mokantis pagal formaliojo profesinio mokymo programas ar jų modulius, siekiant įgyti pirmąją kvalifikaciją, ir atsisakyti segregacijos, kai dalis mokinių (turintys specialiųjų ugdymosi poreikių dėl intelekto sutrikimo), negali gauti stipendijos, o vietoje jos – skiriamas maitinimas, siūlo atsisakyti Įstatymo 38 straipsnio 2 dalies, šie mokiniai gaus stipendiją bendrais pagrindais. Norime pastebėti, kad dabar galiojančio profesinio mokymo įstatymo 38 straipsnio 1 ¹ dalis nustato tikslinę stipendiją, kurios paskirtis skatinti mokinius rinktis Valstybei prioritetines profesinio mokymo programas ir įgyti darbo rinkai aktualias kvalifikacijas. Tikslinę stipendiją galės gauti mokiniai, besimokantys pagal prioritetines profesinio mokymo programas, jeigu tik jie tenkins nustatytus reikalavimus / sąlygas, nepriklausomai nuo jų ugdymosi poreikių.

2.	Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija, 2022 m. spalio 7 d. raštas Nr.:3-4114	Pastebėtina, kad decentralizuotas priėmimo planavimo ir valstybės finansuojamų vietų paskirstymo modelis galimai veda į tai, kad gali būti atsisakoma veiksmingo valstybės poveikio, perduodant sprendimą dėl profesinio mokymo mokinių priėmimo planavimo profesinio mokymo įstaigoms. Tai gali sudaryti prielaidas kolizijai tarp valstybės ekonominių interesų ir darbo rinkos poreikių bei profesinio mokymo įstaigų siekio planuoti valstybės finansuojamas vietas pritraukiant mokinius į mokymo programas, kurios yra mažiau aktualios realiai šalies darbo rinkai.	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Didesnio poveikio teisės aktų projektų poveikio vertinime nustatyta, kad „tęsiant šiuo metu taikomo modelio įgyvendinimą, nebus išspręsta problema – pernelyg centralizuotas ir detalus priėmimo į profesinį mokymą planavimas, nebus sukurtos prielaidos pagerinti profesinio mokymo rezultatus ir geriau tenkinti darbo rinkos poreikius.“</p> <p>Detalesnis ir smulkmeniškasis planavimas iki profesinio mokymo įstaigos lygio, kaip parodė praktika, ne tik didintų administravimo našumą – reikalaudų didelių laiko ir žmonių išteklių sąnaudų, bet ir neduotų norimo rezultato, t. y. neprivertstų asmenų rinktis jiems nepageidaujamų programų.</p> <p>Jei priėmimas liktų centralizuotas ir būtų atsisakyta jo lankstumo, dalis stojančiųjų, kurių pageidavimai nebūtų patenkinti, liktų neįgiję kvalifikacijos, o valstybės finansuojamos vietos liktų tuščios. Asmenys turi turėti pasirinkimo laisvę, neturi būti priversti jas rinktis. Profesinio mokymo įstaigoms būtų suteikta teisė pačioms aktyviai konkuruoti rinkoje prisitraukiant mokinius į jų siūlomas profesinio mokymo programas.</p>
		Siūlytina numatyti, kad preliminarus valstybės finansuojamų profesinio mokymo vietų skaičius, kurį tvirtina Vyriausybė, būtų nustatomas ne tik pagal švietimo sritį, bet detalesniu lygiu, įskaitant regionus. Atitinkamai, būtų tikslinga numatyti, kad valstybės finansuojamų profesinio mokymo vietų skaičius, kurį tvirtina švietimo, mokslo ir sporto ministras, būtų nustatomas detalesniu nei švietimo sritis lygiu, pavyzdžiui, mokymo programų lygiu ir pagal mokyklas. Taip pat siūlytina apsvarstyti regionų plėtros tarybų siūlymų (mokymo programų lygiu) ir švietimo, mokslo ir sporto ministro numatomų patvirtinti valstybės finansuojamų vietų skaičių pateikimo Vyriausybės komisijai nacionalinei žmogiškųjų išteklių stebėsenai koordinuoti galimybę.	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Švietimo, mokslo ir sporto ministro tvirtinamą valstybės finansuojamų vietų skaičius bus pateikiamas Vyriausybės komisijai nacionalinei žmogiškųjų išteklių stebėsenai koordinuoti derinant Vyriausybės nutarimo projektą dėl Preliminaraus valstybės finansuojamų formaliojo profesinio mokymo vietų, skirtų asmenims priimti mokytis pagal formaliojo profesinio mokymo programas profesinio mokymo įstaigose ir kitose valstybinėse ar savivaldybių švietimo įstaigose, skaičiaus nustatymo.</p>
3.	Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija, 2022 m. rugsėjo 28 d. raštas Nr.: (10.16Mr-11) SD-	1. Įstatymo projekto 13 straipsniu keičiamo Profesinio mokymo įstatymo 36 straipsnio 11 dalyje nustatoma, kad „Valstybės biudžeto lėšos, skiriamos šioje dalyje nurodytų asmenų profesinio mokymo pagal formaliojo švietimo programas arba jų modulius išlaidoms apmokėti,	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Manome, kad valstybė neturėtų reguliuoti privataus subjekto paslaugų kainų nustatymo, nes tai būtų nepagrįstas valstybės kišimasis į šių subjektų veiklą ir šių subjektų veiklos ribojimas.</p> <p>Tačiau, siekiant, kad valstybinėse ir savivaldybių profesinio mokymo</p>

3622		<p>apima<...>“. Įstatymo projekto 13 straipsniu keičiamo 36 straipsnio 12 dalyje taip pat nustatoma, kad „Valstybės biudžeto lėšos asmens kompetencijoms vertinti apskaičiuojamos ir skiriamos, taikant švietimo, mokslo ir sporto ministro patvirtintą kompetencijų vertinimo vienam asmeniui metodiką <...>“.</p> <p>Pažymėtina, kad pagal Užimtumo įstatymą profesinis mokymas finansuojamas ne tik iš valstybės biudžeto lėšų, bet ir iš Europos Sąjungos ir kitos tarptautinės paramos, darbdavių lėšomis, todėl siekiant užtikrinti efektyvų lėšų panaudojimą visais atvejais (finansuojant iš visų šaltinių) turėtų būti taikomas vienodas apmokamų išlaidų apskaičiavimas.</p>	<p>įstaigose visais atvejais būtų taikomas vienodas užmokesčio už profesinį mokymą dydis (nepriklausomai nuo to, ar mokymas apmokamas ES, kitomis valstybės biudžeto, savivaldybių biudžetų, ar privačiomis lėšomis), patikslintas Profesinio mokymo įstatymo 39 straipsnis.</p> <p>Įstatymo projektu tikslinamo Profesinio mokymo įstatymo 39 straipsnyje nustatyta, kad valstybinėse ir savivaldybių profesinio mokymo įstaigose užmokestis už profesinį mokymą pagal formaliojo švietimo programas arba jų modulius apima mokymosi, ūkio lėšas ir lėšas asmens kompetencijoms vertinti (jei atliekamas asmens kompetencijų vertinimas), apskaičiuojamas pagal teisės aktų nustatytas metodikas. Taigi užmokestis už profesinį mokymą pagal formaliojo švietimo programas arba jų modulius valstybinėse ir savivaldybių profesinio mokymo įstaigose būtų apskaičiuojamas, taikant tas pačias taisykles ir nesiskirtų priklausomai nuo mokymą finansuojančio subjekto ar finansavimo šaltinio.</p> <p>Valstybinėse ir savivaldybių profesinio mokymo įstaigose nustatant užmokestį už neformalųjį profesinį mokymą, papildomas praktinio mokymo paslaugas (nenumatytas profesinio mokymo programose), kitas profesinio mokymo įstaigos teikiamas paslaugas, turėtų būti laikomasi principo, kad už to paties pobūdžio ir apimtį profesinio mokymo paslaugas profesinio mokymo įstaigoje negali būti nustatomas skirtingas užmokesčio dydis, priklausomai nuo lėšų šaltinio ar išlaidas apmokančio subjekto.</p>
		<p>2. Įstatymo projekto 15 straipsniu keičiamo Profesinio mokymo įstatymo 39 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „Nevalstybinėje profesinio mokymo įstaigoje užmokestį už profesinį mokymą nustato įstaigos savininkas (dalyvių susirinkimas).“ Pažymėtina, kad ši nuostata prieštarauja Profesinio mokymo įstatymo 36 straipsnio 6 ir 11 dalių nuostatoms, kad mokymo lėšos apskaičiuojamos vadovaujantis švietimo, mokslo ir sporto ministro patvirtintą profesinio mokymo lėšų skaičiavimo vienam mokiniui metodiką, o ūkio lėšos – taikant švietimo, mokslo ir sporto ministro patvirtintą ūkio lėšų, vidutiniškai tenkančių vienam valstybės finansuojamam mokiniui, skaičiavimo metodiką. Todėl lieka neaišku, kokias lėšas apima ir kaip turėtų būti apskaičiuojamos profesinio mokymo išlaidos nevalstybinėje mokymo įstaigoje. Pavyzdžiui, kaip turėtų būti apmokama /</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>Manome, kad valstybė neturėtų reguliuoti privataus subjekto paslaugų kainų nustatymo, nes tai būtų nepagrįstas valstybės kišimasis į šių subjektų veiklą ir šių subjektų veiklos ribojimas, todėl keičiamoje Įstatymo 39 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad nevalstybinėje profesinio mokymo įstaigoje užmokestį už profesinį mokymą nustato įstaigos savininkas (dalyvių susirinkimas). Tokia nuostata yra ir galiojančiame įstatyme. Pabrėžtina, kad nevalstybiniai profesinio mokymo teikėjai, turintys valstybės finansuojamų profesinio mokymo vietų, šioms vietoms turės taikyti Vyriausybės tvirtinamą metodiką, t. y. mokymo lėšos šioms vietoms bus skiriamos pagal minėtą metodiką.</p> <p>Lėšų skyrimo profesinio mokymo paslaugoms apmokėti tvarką ir sąlygas turėtų apibrėžti subjektas, kuris skiria lėšas, todėl Įstatymo projekte reglamentuojamas tik valstybės ir savivaldybių lėšų skyrimas profesiniam mokymui. Taip pat reglamentuojamas užmokestis už profesinį mokymą tik valstybinėse ir savivaldybių profesinio mokymo</p>

		apskaičiuojamos profesinio mokymo išlaidos, jeigu profesinis mokymas vykdomas nevalstybinėje profesinio mokymo įstaigoje pagal formaliąją profesinio mokymo programą, finansuojant Europos Sąjungos paramos lėšomis.	įstaigose.
		3. Įstatymo projekto 15 straipsniu keičiamo Profesinio mokymo įstatymo 39 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad „ <i>Valstybinėje ir savivaldybės profesinio mokymo įstaigoje užmokestis už asmens kompetencijų vertinimą nustatomas, taikant šio įstatymo 36 straipsnio 12 dalyje nurodytą metodiką.</i> “. Įstatymo projekte neregamentuojama, kaip nustatomas užmokestis už kompetencijų vertinimą, kai jį vykdo nevalstybinė profesinio mokymo įstaiga.	<p>Atsižvelgta iš dalies. Manome, kad valstybė neturėtų reguliuoti privataus subjekto paslaugų kainų nustatymo, nes tai būtų nepagrįstas valstybės kišimasis į šių subjektų veiklą ir šių subjektų veiklos ribojimas, tačiau pritariame, kad turi būti reglamentuojamas valstybės ir savivaldybių lėšų skyrimas asmens kompetencijoms vertinti, todėl siūlome 36 straipsnį papildyti 14 dalimi: „15. Tais atvejais, kai asmenys nesimoko valstybės finansuojamose profesinio mokymo vietose, kurių skaičius nustatomas šio įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, bet jų profesinis mokymas pagal formaliojo profesinio mokymo programas arba jų modulius finansuojamas iš valstybės biudžeto, savivaldybių biudžetų ar kitų valstybės ar savivaldybių lėšų, lėšos, valstybės institucijų ir įstaigų ar savivaldybių skiriamos apmokėti už profesinio mokymo paslaugas, apima: 1) mokymo lėšas, kurios apskaičiuojamos, taikant šio įstatymo 36 straipsnio 5 dalyje nurodytą metodiką; 2) ūkio lėšas, kurios apskaičiuojamos, taikant švietimo, mokslo ir sporto ministro patvirtintą ūkio lėšų skaičiavimo vienam mokiniui metodiką; 3) lėšas asmens kompetencijoms vertinti, kurios apskaičiuojamos taikant šio įstatymo 36 straipsnio 9 dalyje nurodytą metodiką (šio punkto nuostata taikoma tik tais atvejais, kai atliekamas asmens kompetencijų vertinimas).“</p>
		4. Įstatymo projekto 15 straipsniu keičiamo Profesinio mokymo įstatymo 39 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad „ <i>Valstybinėje ir savivaldybės profesinio mokymo įstaigoje profesinio mokymo įstaigos vadovas, suderinęs su profesinio mokymo įstaigos taryba, nustato užmokestį už neformalųjį profesinį mokymą</i> “. Neaišku, nes Įstatymo projekte neregamentuojama, kas ir kaip nustato užmokestį už neformalųjį profesinį mokymą kitose profesinio mokymo įstaigose (ne valstybinėje, ir ne savivaldybės). Įstatymo projekte nėra reglamentuojama, kaip nustatyti neformaliojo profesinio mokymo	<p>Neatsižvelgta. Šiuo metu galiojanti Įstatymo 39 straipsnio 1 dalies nuostata, pagal kurią nevalstybinėje profesinio mokymo įstaigoje užmokestį už profesinį mokymą nustato įstaigos savininkas (dalyvių susirinkimas), yra nekeičiama. Manome, kad valstybė neturėtų reguliuoti privataus subjekto paslaugų kainų nustatymo, nes tai būtų nepagrįstas valstybės kišimasis į šių subjektų veiklą ir šių subjektų veiklos ribojimas. Siekiant, kad valstybinėse ir savivaldybių profesinio mokymo įstaigose visais atvejais būtų taikomas vienodas užmokesčio už profesinį mokymą dydis (nepriklausomai nuo to, ar mokymas apmokamas ES, kitomis</p>

		<p>programas, t. y. ar jų suteikiama kompetencija galėtų būti pripažįstama kaip įgyta kvalifikacija ar jos dalis, kaip jas atskirti nuo neformaliojo švietimo programų. Užmokesčio už profesinį mokymą nustatymas paties profesinio mokymo teikėjo, nesivadovaujant valstybės institucijų patvirtinta metodika ir konkrečiais į kainiais, suponuoja piktnaudžiavimo tikimybę, be to, nėra galimybių įvertinti, ar nustatomas užmokestis yra adekvatus ir tinkamas, kad būtų užtikrinamas efektyvus lėšų, skirtų profesiniam mokymui finansuoti, panaudojimas.</p> <p>Atkreiptinas dėmesys, kad Lietuvos Respublikos Valstybės kontrolės 2018 m. vasario 13 d. Valstybinio audito ataskaitoje Nr.FA-2018-P-80-2-2-1 nurodyta, jog nustatyti atvejai, kai mokymo kuponuose nurodytos ir ES struktūrinių fondų lėšomis apmokėtos profesinio mokymo kainos yra reikšmingai didesnės nei profesinio mokymo įstaigų siūlomos mokymų, apmokamų privačiomis lėšomis, kainos, taip pat atvejai, kai buvo pripažintos tinkamomis finansuoti nepagrįstai didelės mokymo paslaugų išlaidos, kurios reikšmingai viršijo rinkos kainas. Atsižvelgiant į tai, ir siekiant patikimo finansų valdymo principo laikymosi, buvo patvirtintos Profesinio mokymo įstatymo 39 straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatos.</p>	<p>valstybės biudžeto, savivaldybių biudžetų, ar privačiomis lėšomis), 39 straipsnis papildytas 6 dalimi:</p> <p>„6. Už to paties pobūdžio ir apimties profesinio mokymo paslaugas, nurodytas šio straipsnio 5 dalyje, profesinio mokymo įstaigoje negali būti nustatomas skirtingas užmokesčio dydis, priklausomai nuo lėšų šaltinio ar išlaidas apmokančio subjekto.“</p>
		<p>4. Įstatymo projekto aiškinamajame rašte teigiama, jog siūloma atsisakyti Įstatymo 38 straipsnio 2 dalies, nustatančios, kad specialiųjų poreikių mokiniams, siekiantiems įgyti kvalifikaciją ir negaunantiems stipendijos arba siekiantiems keisti kvalifikaciją, teisės aktų nustatyta tvarka skiriamas maitinimas ir teikiama kita materialinė parama; taip pat pažymėta, kad, atsisakius šios nuostatos, specialiųjų poreikių mokiniams (kaip ir kitiems) būtų mokama stipendija (kuri šiuo metu nemokama).</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Argumentai nurodyti derinimo pažymos 1 punkto 2 dalyje.</p>
4.	<p>Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija, 2022 m. spalio 6 d. raštas Nr.:1D-5169</p>	<p>Siūloma Įstatymo projektu keičiamo Įstatymo 13 ir 14 straipsniuose nenurodyti konkrečios įstaigos (Studijų kokybės vertinimo centro), vietoj jos įrašant Vyriausybės (arba švietimo, mokslo ir sporto ministro) įgaliotą įstaigą.</p>	<p>Neatsižvelgta.</p> <p>LRVK Teisės grupė 2022-08-01 teikė išvadą Nr. NV-2280, Ministerijai pateiktus Vyriausybei derinti Švietimo įstatymo pakeitimo įstatymo projektų paketą.</p> <p>Išvadoje kartu siūloma įtraukti ir neatsiejamai su aptariamomis nuostatomis susijusio Lietuvos Respublikos profesinio mokymo</p>

			<p>įstatymo pakeitimo įstatymo projektą, kuriame nurodyta aiškiai įvardinti švietimo, mokslo ir sporto ministrui pavestose valdymo srityse veikiančią įstaigą, kuriai būtų pavestas licencijų formaliojo profesinio mokymo programoms vykdyti išdavimas. Jeigu <u>licencijas išduodantis subjektas lieka numanomas, o ne aiškiai įvardytas</u>, „tokia situacija nederą su Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų, patvirtintų Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298 „Dėl Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų patvirtinimo“, 10 punktu, pagal kurį teisės akte turi būti aiškiai ir nedviprasmiškai apibrėžiamos asmenų, kuriems taikomas teisės aktas, teisės ir pareigos. Kartu pažymėtina, kad nekeičiant Profesinio mokymo įstatymo 14 straipsnio 2 dalies ir 26 straipsnio 1 dalies 15 punkto, lieka iki galo neįgyvendintas tikslas atsakyti Švietimo, mokslo ir sporto ministerijai nebūdingų politikos įgyvendinimo funkcijų, kartu netinkamai įgyvendinamas Aštuonioliktosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Seimo 2020 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. XIV-72 „Dėl aštuonioliktos Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“ (toliau – Vyriausybės programa), 46.7 papunktis. Be to, Profesinio mokymo įstatymo 14 straipsnio 2 dalies nuostata nederą su Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymo 29 straipsnio 1 dalimi, pagal kurį valstybės politikos įgyvendinimo funkcijos Švietimo, mokslo ir sporto ministerijai gali būti pavestos tik įstatymų nustatytais atvejais ir nustatytam terminui, kuris Profesinio mokymo įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nenustatytas.“</p> <p>Todėl 5 straipsniu keičiamo Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „2. Licencijas išduoda, papildo, atsisako jas išduoti, licencijų duomenis patikslina, licencijų galiojimą sustabdo, galiojimo sustabdymą panaikina ir galiojimą panaikina Studijų kokybės vertinimo centras, vadovaudamasis šiuo įstatymu ir Formaliojo profesinio mokymo licencijavimo taisyklėmis. Duomenys apie licencijų išdavimą, papildymą, patikslinimą, galiojimo sustabdymą, galiojimo sustabdymo panaikinimą ir galiojimo panaikinimą perduodami Licencijų registrui šio registro nuostatuose nustatyta tvarka. Formaliojo profesinio mokymo licencijavimo taisyklės tvirtina švietimo, mokslo ir sporto ministras.“</p>
		4.3. papildyti Įstatymo projekto 7 straipsniu keičiamo Įstatymo 18 straipsnio 2 dalį, nustatant, kad švietimo, mokslo ir sporto ministras nustato valstybės finansuojamų formaliojo profesinio mokymo vietų	<p>Atsižvelgta iš dalies.</p> <p>Ministras valstybės finansuojamų vietų skaičių nustato įvertinęs profesinio mokymo kvalifikacijų poreikio regionuose prognozės duomenis, regionų plėtros tarybų siūlymus, neviršydamas Vyriausybės</p>

		skaičių pagal Lietuvos švietimo klasifikatoriuje apibrėžiamas švietimo sritis ir regionus, (be kitų aktualių duomenų) įvertinęs profesinio mokymo kvalifikacijų poreikio regionuose prognozės duomenis, regionų plėtros tarybų siūlymus ir profesinio mokymo įstaigų tarybų sprendimus, nurodytus Įstatymo projekto 6 straipsniu keičiamo Įstatymo 17 straipsnio 2 dalies 4 punkte;	nustatyto preliminarus valstybės finansuojamų formaliojo profesinio mokymo vietų skaičiaus. Atliekant Didesnio poveikio teisės aktų projektų poveikio vertinimą, buvo konstatuota, kad „praktika parodė, kad nuo įstatymo aktualios redakcijos įsigaliojimo 2018 metais, įgyvendinti centralizuotai parengtą priėmimo planą be jo pakeitimų nepavyko nė vienais metais. Atskiriems regionams (apskritims) dažniausiai pakanka pagal konkrečias švietimo sritis suplanuotų vietų, tačiau plano keitimo poreikis atsiranda mokymo įstaigų lygmenyje“, „neatitiktį nėra galimybės išspręsti gerinant planavimo procesą, nes būsimi mokiniai turi teisę patys pasirinkti norimą švietimo sritį (programą) ir konkrečią PMĮ pagal savo poreikius.“
		4.4. Papildyti Įstatymo projekto 7 straipsniu keičiamo Įstatymo 18 straipsnio 6 dalį, nustatant, kad „priėmimas mokytis į valstybės nefinansuojamas formaliojo profesinio mokymo vietas vykdomas, įvertinus ir profesinio mokymo kvalifikacijų poreikio regione prognozes“.	Neatsižvelgta. Neatsižvelgta, kadangi pagal siūlomą 17 straipsnio 2 dalies 5 punkto pakeitimą profesinio mokymo įstaigos taryba, įvertinusi profesinio mokymo kvalifikacijų poreikio regione prognozes ir atsižvelgdama į galimybes užtikrinti profesinio mokymo kokybę, nustato valstybės finansuojamų ir nefinansuojamų mokymosi vietų, į kurias planuoja vykdyti ateinančių metų priėmimą, skaičių pagal Lietuvos švietimo klasifikatoriuje nustatytas sritis ir profesinio mokymo programas, Taigi, keitimas šioje vietoje būtų perteklinis.
5.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, 2022 m. rugsėjo 29 d. raštas Nr.: (1.6Mr)2T-1387	3.2. TM rašte siūloma kartu su Vidaus reikalų ministerija apsvarstyti galimybę ir tikslingumą apjunti Įstatymo projektą su Vidaus reikalų ministerijos parengtu Lietuvos Respublikos profesinio mokymo įstatymo Nr. VIII-450 15, 18, 26, 28, 29, 36, 37, 38 straipsnių pakeitimo ir įstatymo papildymo 29 ¹ straipsniu įstatymo projektu (TAIS Nr. 22-10552) (toliau – PMĮ projektas), t. y. Vidaus reikalų ministerijos siūlomus PMĮ projekto pakeitimus perkelti į Įstatymo projektą.	Neatsižvelgta. Vidaus reikalų ministerijos rašte atkreipiamas dėmesys, kad Įstatymo projekto įsigaliojimas numatytas 2023 m. rugsėjo 1 d., kai kurie straipsniai – 2024 m. sausio 1 d., tačiau PMĮ projekto įsigaliojimas numatytas 2023 m. sausio 1 d. Be to, PMĮ projektas yra Vidaus tarnybos statuto pakeitimo įstatymo projekto (toliau – Statuto projektas) lydimasis įstatymo projektas, todėl dauguma jo nuostatų yra tiesiogiai susijusios su Statuto projekto nuostatomis ir negali būti įtvirtinamos savarankiškai, kartu nepriimant Statuto projekto. Šiuo metu nei Statuto projektas, nei PMĮ projektas nėra nepateikti Vyriausybei. Atsižvelgdami į tai, kas nurodyta pirmiau, manome, kad šiuo metu netikslinga sujungti Įstatymo projekto ir PMĮ projekto nuostatas.